

EMA 1 :)

Za elektromobilom EMA 1 stála spolupráca Výskumného ústavu elektrických strojov točivých v Brne a brnenskej univerzity Vysoké učení technické. Jeho vývoj začal v roku 1968, pričom prvý funkčný prototyp, resp. takzvanú „testovaciu nulu“ sa podarilo dokončiť o rok neskôr, t.j. prvý funkčný prototyp vznikol v roku 1969.

Svoju svetovú premiéru absolvoval česko-slovenský elektromobil na medzinárodnej výstave Človek a automobil v roku 1970. Predstavená verzia už mala samonosnú karosériu pozváranú z oceľových plechov a bočné dvere, ktoré sa otvárali proti smeru jazdy.

EMA 1

Špecifikácie

Tento mestský elektromobil meral na dĺžku 2,3 m, pričom disponoval rázvorom 1,5 m. Do kabíny sa zmestili 2 dospelé osoby a 2 deti. Pre získanie batožinového priestoru sa dali zadné sedadlá, ako aj sedadlo spolujazdca demontovať. Rozloženie hmotnosti medzi prednou a zadnou nápravou bolo v pomere 60:40, pričom vozidlo dosahovalo celkovú váhu 860 kg.

O jeho pohon sa starali 2 elektromotory na jednosmerný prúd s výkonom po 2 kW. Tie samostatne poháňali kolesá zadnej nápravy a dokázali vozidlo rozhýbať na maximálnu rýchlosť 50 km/h. Zrýchlenie z 0 na 40 km/h trvalo 11 sekúnd. Zaujímavosťou je, že tento 50-ročný elektromobil mal rekuperačný systém.

„Šťavu“ pre motory zabezpečovali na tú dobu štandardné olovené batérie česko-slovenskej výroby s celkovou hmotnosťou 276 kg a kapacitou 88 Ah pri 96 V. To znamená 8,5 kWh. Batérie, ktoré sa nachádzali pod prednými sedadlami, pritom vyšli na 3 700 Kčs. Dojazd vozidla sa pohyboval od 30 do 50 km, v závislosti od štýlu jazdy.

Interiér

Pohľad do interiéru odhaľuje obrovský volant podobný tomu zo Škody 100 či centrálne orientovanú páku pre prepínanie smeru jazdy. Nad ňou sa nachádzal voltmeter, ktorý informoval o napätí batérie a ampérmeter zobrazujúci veľkosť prúdu odoberaného motormi. EMA 1 bola tiež vybavená anatomickými sedadlami, ktoré vývojári prevzali z brnenských električiek a očalúnili čiernou koženkou.

Elektromobil *EMA 1* bol vyrobený len v dvoch kusoch. Jeden z nich je pritom majetkom Technického múzea v Brne^[1].

^[1] Nie je bežne vystavovaný.